

Cultura

LA CONTRA

«Suite» madrilenya

La Nora Milà és una concertista excepcional que no només interpreta sinó que recrea allò que toca; és generosa i conscient del seu rol social i és capaç d'aportar valors cívics

29/05/10 02:00 - [SIXTE MORAL](#)

Quan ja fa temps l'amiga i artista Eva Bolanyo em va obsequiar amb el CD de la Nora Milà amb interpretacions sobre Falla ni de bon tros m'imaginava que tindria l'oportunitat de poder-me afegir a la presentació que se n'ha fet a la ciutat de Madrid. Va ser al centre cultural de la Generalitat Blanquerna a la capital d'Espanya.

Va ser un acte carregat d'emotivitat i d'un reconeixement sentit a la figura de la Nora Milà. Totes les ciutats tenen referents, totes les ciutats en el seu imaginari contenen noms propis que les identifiquen, totes les societats tenen persones que amb la seva faceta artística, esportiva i econòmica han ajuntat el seu nom al de la ciutat i l'han projectada. És el cas de la Nora Milà i Vilanova, però, a més, la Nora, als tres modestos presentadors de l'acte, ens ofereix records molt personals que tenen més a veure amb la quotidianitat que amb l'art, amb els referents més personals de la ciutat. Ens acosten a l'artista en la seva dimensió més humana. El Carles Campuzano parlava del so del piano al carrer dels Caputxins de les tardes feixugues d'estiu que sentia des de casa seva i ho evocava com a temps feliç, o la imatge cordial i relaxant invocada per l'Assumpta de la Nora i el Joan Deltell a la fresca de la Rambla en els xafogosos estius de la ciutat, o en el meu cas el recordatori, ja un pèl nostàlgic, de l'Eugeni Moleró o del senyor Alemany, que ens van parlar per primera vegada de l'artista i ens van fer conèixer la seva gran capacitat interpretativa.

La història artística de la Nora és la història d'un esforç, d'un treball rigorós, d'una constància en l'estudi, d'una voluntat d'excel·lir en el camp de la interpretació. El camí que cal que facin els artistes és un camí carregat d'esculls i ple d'inconvenients i privacions. Tot plegat, però, la Nora ho ha superat i amb el temps ha passat d'aquell impuls, de la intuïció i l'empenta dels seus començaments, a una madura lucidesa que, sense perdre res de la força original amb què fa les interpretacions, aconsegueix que esdevinguin com una mena de diàleg a tres bandes a través de la melodia, el compositor i ella, la intèrpret. En el trajecte hom intueix la força expressiva de qui viu la música, el rigor de qui converteix la pura mecànica en una expressió harmoniosa d'aquell a qui és plaent el treball ben fet i la voluntat d'oferir-lo amb generositat.

I la generositat també ha estat una de les virtuts que han acompanyat el talent artístic de la Nora. Ha volgut sempre fer ressaltar la seva procedència vilanovina i això ha fet que la ciutat es projecti per tot el món; Vilanova era present a on actuava la Nora i aquesta pertinença ha estat també present en moltes de les seves gravacions i composicions. La ciutat va voler agrair-li, entre altres coses, aquest gest amb la concessió de la medalla de la ciutat ara fa just deu anys. I novament la generositat va ser presidir el parlament de la Nora en voler compartir el guardó amb totes les dones que en els durs temps del franquisme havien vist ofegades les seves aspiracions i amb aquelles que no havien tingut les oportunitats de reeixir.

El mite dels artistes comporta tenir una personalitat peculiar, i la peculiaritat, doncs, amb la Nora se centra en el fet de ser una concertista excepcional perquè no només interpreta sinó que recrea allò que toca; ser generosa i conscient del seu rol social i aportar valors cívics, ser d'un vilanovisme de pedra picada però alhora íntim, modest i discret (terme controvertit, però que ara no especulem sobre el seu significat) i ser una persona propera que ha deixat la distància física dels escenaris per la proximitat de la relació d'una personalitat afable i extravertida.

Va ser una presentació carregada d'emotivitat. Queda encara molta feina per fer i molts CD per veure la llum i molts estius per continuar escoltant amb la xafogor de la tarda al carrer dels Caputxins les notes musicals que la Nora fa sortir del piano. *Carpe diem!*

Darrera actualització (Dissabte, 29 de maig del 2010 02:00)

Nora Milà, en una imatge d'arxiu, després d'un concert a València. Foto: EL PUNT.

Notícies de ...

[Vilanova i la Geltrú](#)

Publicat a

[El Punt Penedès](#) 29-05-2010 Pàgina 40